

вамъ съ друга цѣль, а не за свѣтска слава. Както на височини тѣ на Хоревъ, Богъ ся яви Моисею въ пламенната капина и му изяви защитата на народа противо Фараона, тѣй и подъ тѣзи клонове на това дърво ми каза: „Върви и покажи защитата на Божия“!

„Въ сураво, кораво желѣзо трѣбва да ся облечешъ, въ ризница да покриешъ нѣжни тѣ гърди, не ще бѣде възможно човѣшка любовъ да ся доближи до тебе, не ще почива и вирѣе на прегръдки тѣ ти любезно то отроче, никога не ще ся окраси твоята руса коса отъ вѣнчалний вѣнецъ, но ще та окича съ вѣнца на побѣди тѣ.

„Когато, да знаешъ, най-храбри тѣ ся отчаятъ, когато сполети Франция послѣдната вече грозна съдба, тогазъ ти ще носишъ моята свѣтлина, тогазъ като пѣргава та жетварка ще окосишъ сѣйдбата на горделивий притѣснителъ. — Ще ритнешъ кльбо то на щастие то му, ще спасишъ француски тѣ синове, ще привземешъ Реймсъ и тамъ ще коронясашъ краля.“

Знакъ е пратенъ отъ небето, отъ небето ми ся праца този шлемъ, и моето тѣло е ужасно распалено. — Божия сила ма обзема всичко да извърша. — Въ димящи тѣ пламаци ще ся хвърля, чуя вече сигналъ тѣ на сражавание то, — тропета та биятъ. (Излиза.)—

---

Начало на разказа